

Nr 81.

Av herr Pauli, *angående avlöningsförbättring för sådan ordinarie ämneslärarinna vid högre lärarinneseminarier, som innehar behörighet till adjunktsbefattning vid allmänt läroverk.*

Enligt nådiga kungörelsen den 29 juni 1928 (nr 262) angående ändrad lydelse i vissa delar av kungörelsen den 22 juli 1918 (nr 660) angående löne- och pensionsreglering för lärarpersonalen vid de allmänna läroverken skall ordinarie ämneslärarinna vid allmänt läroverk, vilken innehar behörighet till adjunktsbefattning vid sådant läroverk, i avlöning åtnjuta 3 600 kronor, därav 2 200 kronor lön och 1 400 kronor tjänstgöringspenningar, vartill kunna komma vederbörliga ålderstillägg. En adjunktskompetent ämneslärarinna vid läroverk skulle sålunda komma att åtnjuta högre avlöning än en dylik lärarinna vid högre lärarinneseminarier, medan däremot tidigare löneförmåner för en ämneslärarinna vid sistnämnda läroanstalt varit högre än för en ämneslärarinna vid läroverk. Skolöverstyrelsen, som både 1928 och 1929 i sina petita fästat Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på detta förhållande, tillägger i sina skrivelser härefter följande:

»För lärarrekruteringen vid lärarinneseminarier kommer det otvivelaktigt att medföra olägenheter, därest en lärarinna med adjunktskompetens icke kan påräkna samma löneförmåner vid seminarier som vid allmänt läroverk. Givetvis gäller detta i främsta rummet vid realskollinjen anställda ämneslärarinnor. Emellertid synes det ej skäligt att göra någon åtskillnad i lönehänseende mellan ämneslärarinna, anställd vid den egentliga flickskolan, och ämneslärarinna, anställd vid realskollinjen. Med hänsyn till det sålunda anförda anser sig överstyrelsen böra i detta sammanhang hemställa om sådan ändring av bestämmelserna rörande löneförmåner för ordinarie ämneslärarinna vid högre lärarinneseminarier, att dylik befattningshavare, som innehar behörighet till adjunktsbefattning vid allmänt läroverk, må i avlöning åtnjuta enahanda belopp som ordinarie ämneslärarinna med adjunktskompetens vid allmänt läroverk.»

Vad överstyrelsen sålunda hemställde, har emellertid icke blivit föremål för någon Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen. Frågan överlämnades år 1928 till 1928 års lönekommitté för att tagas i övervägande vid fullgörande av det kommittén givna uppdraget. Överstyrelsen framhåller emellertid i sin senaste skrivelse, att vad av överstyrelsen anförts som skäl för den begärda ändringen i avlöningsbestämmelserna synes böra motivera, att frågan upptages till behandling oberoende av den allmänna lönerevision,

som skall företagas av 1928 års lönekommitté. Överstyrelsen har därför hemställt, att berörda ändring i avlöningsbestämmelserna för högre lärarinneseminarieret må bliva föremål för nådig proposition till 1930 års riksdag. I årets statsverksproposition (8:e huvudtiteln, sid. 377) hänvisar emellertid departementschefen till sin tidigare åtgärd att remittera frågan till 1928 års lönekommitté och förklarar sig anse, att saken ej bör upptagas till avgörande, förrän kommittén inkommit med utlåtande angående en allmän löne reglering för lärarpersonalen vid seminariet.

Gent emot detta departementschefens uttalande synas vägande invändningar kunna göras. För det första representerar den grupp av ämneslärarinnor det här gäller ett ytterst begränsat antal: 2 vid seminariets enligt 1927 års skolbeslut nyinrättade realskollinje och 10 vid normalskolan (en av de senare kommer att indragas vid skolans ändring från 8-årig till 7-årig). Av dessa lärarinnor är för närvarande endast *en enda* adjunktskompetent, och den ifrågasatta höjningen av anslagsbeloppet för nästa budgetår skulle för denna lärarinna räkning blott belöpa sig till 400 kronor. Beträffande de övriga torde man praktiskt taget kunna räkna med att under överskådlig framtid endast ett mindre antal kommer att tillhöra de adjunktskompetentas kategori. Några vittutseende statsfinansiella konsekvenser av ett bifall till skolöverstyrelsens begäran kunna alltså icke befaras. Ett avvaktande av lönekommitténs utredning synes vidare i detta fall vara omotiverat, då det endast gäller att rätta till en sannolikt genom rent förbiseende vållad inkonsekvens och orättvisa. Det är ju uppenbarligen orimligt, att exempelvis en adjunktskompetent ämneslärarinna vid seminariets realskollinje, som utöver sin ordinarie lärartjänstgöring har det krävande och ansvarsfulla uppdraget att vara handledare vid lärarinneutbildningen, trots detta plus i arbetsbördan skall vara *lägre* avlönad än sina med samma kompetens men med mindre arbete utrustade kolleger vid andra statens realskolor. Härtill kommer, att den ämneslärarinna, det närmast gäller, är synnerligen väl meriterad och innehar kvalificerad adjunktskompetens (fil.-lic.-examen). Starka skäl synas alltså tala för ett bifall till skolöverstyrelsens ovannämnda anhållan.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att ordinarie ämneslärarinna vid högre lärarinneseminarieret, vilken innehar behörighet till adjunktsbefattning vid allmänt läroverk, skall i avlöning åtnjuta, förutom eventuellt utgående tillfällig löneförbättring och dyrtidstillägg, 3 600 kronor, därav 2 200 kronor lön och 1 400 kronor tjänstgöringspenningar, vartill kunna komma tre ålderstillägg till lönen, vart och ett å 300 kronor.

Stockholm den 20 januari 1930.

Ivan Pauli.